

Мајсторија езотеричне фантастике

(О „Јеретицима Агарте“, наставку култног романа „Агарта“)

Наставак култног романа „Агарта“ Ивана Вукадиновића поново нас уводи у свет тајних езотеричних прича и мистерија старих времена, испричан кроз научно-фантастичну сторију о руском авантуристи Џоригу. У првом роману „Агарта“ је управо подземни свет описан на сличан начин како су то урадили Вукадиновићеви претходници Осендовски и Николај Рерих у својим романима и путописима. Према легенди мистериозна „унутрашња земља“ Агарта налази се дубоко у утроби земље и њом управља „Краљ света“. За мистериозном Агартом трагали су подједнако филозофи попут једног Рене Генона или нацистички научници Аненербеа. Вукадиновић је у свом роману описао Агарту као место у коме вечно живе „више него људи“ Прворођени и њихови наследници Другорођени. Њихов контакт са људском расом одређује судбине, управља историјским догађајима, итд. У роману Осендовског „Звери, људи и богови“ Агарта се налази негде у чаробном троуглу на огромном простору између Монголије, Тибета и Русије. У њу се улази кроз тајне пролазе у високим Хималајским планинама. Бића звана Прворођени слична су бићима званим „Древни“ из маште легендарног Хауарда Ф. Лавкрафта. Вукадиновић намерно спаја креативна решења Осендовског са Лавкрафтом како би открио тајну везу за постојање древних култова света.

Модерни свет је зачет неколико хиљада година пре нове ере у блискоисточним мистериозним кутовима о којима се данас мало зна преко сумерске, месопотамијске и египатске културе. У делу Хелене Блавацки „Разоткривена Изиди“ говори се о несталим цивилизацијама пре појаве цивилизације људи, којима је магија била нераскидиви део живота. Афрички култови примитивних племена пренели су се на старе народе који су живели у блискоисточној регији. Сматра се да постоје три основне врсте култова који су своја базична езотеријска знања преносили све до наших дана, а то су звездани, сунчеви и месечеви (стеларни, соларни и лунарни). Вукадиновић у „Агарту“ има сјајан есеј на ову тему, а у наставку та се прича даље продубљује. Звездани култови афричких племена повезани су на тајанствени начин звездама Сиријус или Орион, о чему пишу Роберт Темпл и Захарија Сичин у својим студијама. Сматра се да имају везе са ванземаљским цивилизацијама које су боравиле на планети Земљи и оставиле трагове. Звездани култови оставили су трага на бројне мистике и религиозне лидере, а налазе се у темељима египатске и јудаистичке религије. Сунчеви култови настали као опозиција раширенијим звезданим, постали су темељ хришћанске религије, док су месечеви култови постали темељ исламској религији.

Звездани култови су за историју окултизма есенцијални. Тифонијански и други мрачни култови, о којима пишу окултни теоретичари попут Елифаса Левија или Кенета Гранта, били су нераскидиви део чудесне ризнице магије, легендарне Халдеје. Они су инспирисали радове Хауарда Ф. Лавкрафта, али и Толкина који су велики Вукадиновићеви узор.

Халдејска област, која се простирала између Вавилона и Египта, породила је између осталог и велике религије света као што су Јудаизам, Хришћанство и касније Ислам. Велики магови Халдеје извлачили су из срца пустиње сирову снагу, те потакнути снагом Звезда, Сунца и Месеца, осмислили су многе ритуале које су људе вазда уздизале до небеских божанских бића. Велики број тајних ритуала халдејских магова базирао се на мистици бројева коју су управо они и измислили. Чудесни свет бројева био је људима неопходан да би спознали велике тајне природе и божанских сила. Математичке формуле биле су део великих метафизичких система, нека врста тајних шифри помоћу којих се постизала трансценденција и досезала божанске воља. У студији румунског мислиоца Матиле Гике „Златни број“, описује

се нит која води математичаре Старосвета ка новом добу и Техносвету, од Хермеса Трисмегистуса, преко Питагоре, све до Фибоначија и Лајбница.

У наставку приче о Агарту Вукадиновић је проширио своја магијска истраживања и уткао их у сам роман, ту се појављују бића протоплазме демонски Шоготи, тајно друштво Јулијанови отпадници, арапски мистици, Инке, друштво Тула, па чак и руски шпијуни који делују у Србији турбо деведесетих прошлог века. Соларни култ Јулијана, омиљеног хероја публицисте Драгоша Калајића посебно је занимљиво инкорпориран у ткиво романа, као духовна основа из које се касније развија хришћанска религија. Акциони део романа „Јеретици Агарте“ рађен је по узору на бројне СФ спејс опере. Вукадиновић са својим романима о Агарту, као и са својом ерудицијом спада у ред најбољих писаца српске фантастике почетком овог миленијума.

Владимир Ђурић Ђура